

وروستی باران (ناول)

Ketabton.com

ليکوال: نعمت الله رحيمي

بسم الله الرحمن الرحيم

.....کتاب پېژندنه:.....

د کتاب نوم: وړوستی باران (ناول)

ليکوال: نعمت الله رحيمي

اړيکه: Niamatullah3@gmail.com

کمپوز: خپله ليکوال

د خپریدو کال: 2022 زېږديز - ۱۴۰۱ لمريز کال

ددې کتاب چاپ، پر وېب پاڼو او ټولنيزو رسنيو د خپرولو حقوق له ليکوال سره خوندي دي!

۲۰۱۷ز - کابل، افغانستان

مازديگر و او سخت زورور بارن و، واده و د واده له هوټل د باندې
بلال له خپل ملگري سره په موټر کې ناست و، د موټر خراغونه گل
او بل کيدل بلال وويل:

- حمزه!

- وایه

بلال له موټر ښکته شو د موټر له کړکۍ يې سر دننه کړ ويې ويل:
- تاوان څه ته وايي؟ همدې ته وايي چې باران ورپرې او ته ورته
گورې خو خوند ترې وانخلي بايد باران ته ودرپرې حس يې کړې
ورته ونڅيرې، د باران د څاڅکو ټک ټک ترټولو غوره موسيقي ده

حمزه رد رد ور وکتل ويې ويل:

- ښه! ونڅيره نو

بلال وخنډل د موټر دروازه يې خلاصه کړه حمزه يې له لاس را کش
کړ او باران ته ودرېدل خو باران د دريدلو نوم نه اخيستو بلال يې له
ملگري سره له باران خوند اخيستو نه يې غوښتل تاواني شي...

د هوټل دروازې سره دوه مشران د میلمنو د ښه راغلاست لپاره ولاړ
و و یوه بوډا ور وکتل چې دوی باران ته لکه ماشومان ټوپونه وهي د
بل بوډا په اوږه یې لاس کینود ورو یې وویل:
- گل کاکا! زمانه خرابه شوې د ورور واده یې دی او پر ځای ددې
چې له میلمنو ښه راغلاست وکړي لکه ماشوم باران ته نخیري

گل کاکا سوړ اسویلی وویست و یې ویل:
- ته به یې ونه منې د ورور واده کې مې دومره کار کړی و تراوسه
مې ملا بې ځایه ده

بوډا ترخه مټسکا وکړه و یې ویل:
- دومره زیاتې بل چاته ونه وایې گل کاکا!

گل کاکا غلی شو، شیبه وروسته یې وویل:
- دا دې مالداره پلار بې پروا اولاد دی خوري څښي او حساب نه
مني...

شیبه وروسته د بلال پلار راغی بلال یې د پلار په لیدو سمدلاسه ځان
سمبال کړ او د پلار خواته یې ورغی پلار یې وویل:
- شرم نه دی؟ خلک تا پسې نه، ما پسې سپکې سپورې کوي چې دا
د فلاني زوی دی

بلال که خومره شوخ او غوصه ناک و د پلار په مخ کې به گونگی
شو غلی و پلار یې بیا وویل:
- ورشه بنځینه صالون ته مور دې زنگ وهلی و، پکار یې وې!

بلال غلی روان شو هوټل ته دننه ولاړ خپله مور یې ولیده ور غږ یې
کړ مور یې راغله وېې ویل:
- ته زنگ ته ولې ځواب نه ورکوي؟ ژر لاړ شه سینگارتون ته د
ناوې خویندې هلته دي ژر یې تر هوټله را ورسوه چې واده خلاص
شو

بلال ترخه مُسکا وکړه وېې ویل:
- ههه! مورې خدای که راباندې انجونې راولې
- ولې؟

بلال یوه شیبه غلی شو وروسته یې وویل:
- زه د چا نوکر نه یم، خپله دې راځي!

مور یې له خپلې لاسي کڅوړې موبایل را وویست بلال پوه شو چې
پلار ته یې زنگ وهي ژر یې د مور له لاس موبایل واخیست وېې
ویل:

- ښه سمه ده ځم اړتيا نشته زنگ ورته ووهي مخکې يې هم يو
ساعت راته نصيحت وکړ

مور يې مټسکي شوه بلال د باندې ولاړ موټر ته پورته شو غوصه و
ځکه يې په تيزۍ موټر ته حرکت ورکړ په سړک د باران له امله ډنډ
شوې اوبه يوه ځوان ته ور باد شوې کالي يې مردار شول چغه يې
کړه:

- څه کم عقل يې!

خو شيبې وروسته بلال سينگار تون ته ورسيد موټر يې ودرولو بلال
که څومره شوخ او بې پروا و خو بغير له خپلې مور يې د بلې ښځې
او انجلۍ په مخ کې خبرې نشوې کولای گونگي کيدو، خو شيبې تم
شو خو له سينگار تون څوک را ونه وتل، خپل موبایل يې له جيب را
وويست مور ته يې زنگ وکړ ځواب يې ورکړ، بلال وويل:
- زه خو دلته راغلم خو ځلې مې هارن هم وکړ څوک رانغلل څه
وکړم؟

د مور لخوا يې غبر سم وانه وریدل شو د واده رسم پیل شوی و ځکه
د ساز او اواز له امله يې څه وانه وریدل صرف ويې ويل:
- زه درته دې هوا شميره ليرم زنگ ور ووهه

مور يې موبایل بند کړ شيبه وروسته د پيغام شړنگ شو مور يې
شميره ليرلې وه بلال له ځانه سره وويل:
- دا څه جنجال شو، زه نو انجلۍ سره څنگه خبرې وکړم؟

يوه شيبه غلۍ شو بيا يې وويل:
- پيغام ورته استوم، هو! دا به ښه وي

پيغام يې وليږلو ويې ليکل:
- زه بلال يم ستا د اوښي ورور! مور مې تاسو پسې راوليږم که را
ووځئ چې هوټل ته لاړ شو مهرباني به وي.

خو دقيقې ووتې خو له سينگارتون څوک را ونه وتل بلال له ځانه
سره وويل:
- خدای که زنگ درته ووهم!

له موټر ښکته شو د سينگارتون په لور روانيدو چې انجونې له
سينگارتون را ووتې بلال د لاس په اشاره ځان ور وښود او خپله
بيړته موټر ته پورته شو، شيبه وروسته انجونې موټر ته پورته شوې
يوې انجلۍ وويل:
- هوا! موټر چلوونکي ته ووايه چې څراغ بل کړي سيلفي اخلم

هوا وويل:

- هو رښتیا! دا ته څنگه موټر چلوونکی یې یو ساعت شو درته په تمه وو او ته

غلي شوه بیا یې وویل:
- ښه څه دا پرېږده څراغ بل کړه

بلال خو هسې د انجونو سره د خبرو کولو همت نه درلود چې خپل سپیناوی وکړي بې له څه ویلو یې څراغ بل کړ بلال شاته وکتل د هوا ښکلې څیره شنو سترگو او بې مثاله ښایست په خیال کې ډوب کړ هوا وویل:
- څه ته رد رد گوري! حرکت وکړه گني شکایت کوم چې له دندې دې گوښه کړي

موټر ته یې حرکت ورکړ هوا وویل:
- دا دومره غټ موټر کې غلي ناست یو، یوه سندرې چالانه کړه واده ته څو خدای مه کړه څوک خو مړه نه دي

بلال څه ونه ویل غلي لگیا شو ترڅو سندرې چالانه کړي، هوا خپلې خور ته وویل:
- څنگه دی زما سینگار..

لا یې خبره نه وه خلاصه چې سندره چالانه شوه “خومره بښایسته
سینگار دې کړی دی.” بلال ژر سندره بدله کړه له ځانه سره یې
وویل:

- ته دې سندرې ته گوره دا یې وخت نه و

شاته یې د هوا خواته رد رد ور وکتل، خو دقیقې وروسته د واده
هوټل ته ورسیدل موټر ودرید او انجونې ښکته شوې بلال هم له
موټر ښکته شو وې کتل د چې دننه خراغ بل پاتې دی د موټر
دروازه یې خلاصه کړه ترڅو خراغ بند کړي د موټر شاته څوکی
باندې یو موبایل پروت و را پورته یې کړ سکرین یې بل شو د هوا
عکس پرې ایښی و ژر یې خپل موبایل را وویست له موبایل یې
عکس واخیست او موبایل یې ورسره جیب کې واچولو موټر یې بند
کړ او هوټل ته دننه ولاړ ښځینه ډیرې وې بلال شاوخوا وکتل د هوا
پرې نظر شو بلال د لاس په اشاره ور وغوښته د هوا خور وویل:
- ورشه موټر چلوونکي لکه چې زړه در باندې بایلی تر دې ځایه
در پسې راغی

هوا په بیرته پورته شوه د بلال مور ته یې وویل:
- خاله! ته له ماسره راشه ستاسو موټر چلوونکی خو له حد
واوښت دلته راپسې راغلی

د بلال مور شاوخوا وکتل بلال یې ولید نور کوم نارینه نه وو ویې ویل:

- زموږ موټر چلوونکی ښځینه صالون کې څه کوي هغه یو زما زوی ده نور خو زه څوک نه وینم؟

د هوا رنگ ژیر واوښت څه یې ونه ویل او د بلال په لور ور روانه شوه بلال یې له دې چې څه ووايي د هوا موبایل له جیب را وویست هوا ته یې ورکړ د هوا لاس لږ زیدل موبایل یې ترې واخیست ویې ویل:

- وښه! زه نه پوهیدم...

خبره نه وه خلاصه او بلال بیرته ستون شو هوا له ځانه سره وویل:

- بیچاره لکه چې گونگی دی!

بلال ولاړ د نارینه صالون مینځ ته حمزه یوه څنگ ته ولاړ و ور غږ یې کړ:

- حمزه!

حمزه ژر راغی ویې ویل:

- هههه! راغلي

بلال رد رد ور وکتل ویې ویل:

- هو نو ولې خاندې؟
- ولې نه خو انجونو پسې تللی وې رنګ دې ځکه ژیر اوښتی

بلال شیبه غلی شو بیا یې وویل:

- راځه لمونځ وکړو
- ما لمونځ وکړ راځه ته یې وکړه زه درسره ځم
- وکړه قسم؟
- پخداۍ ساعت ته وګوره اته بجې دي

څه یې ونه ویل دواړه د هوټل جومات ته روان شول...

بلال لمونځ کولو حمزه ورته په تمه و د بلال ماما راغی حمزه ته ځیر شو په خپلو بریتو یې لاس را کش کړ ویې ویل:

- حمزه! خو ځلې مې ویلي؟ مه ګرځه ددې بلال سره!

یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:

- دا د مالداره پلار زوی دی دومره په میراث وړپاتې دي چې ټول عمر یې وخوري نه خلاصیږي او څه به ترې زده کړې؟

حمزه مُسک شو ویې ویل:

- ماما! زه هم مالداره یم چې خدای داسې ملګری راکړی او راتلونکي ته به راتلونکي کې ګورو اوس زړه خوړل ګټه نه لري څه

چې کيږي هغه کيږي او ما له دې ملگري هرڅه زده کړي په اوسنۍ زمانه کې ډيری کسان په نامه مسلمانان دي خو بلال تل ماته وايي چې: “له مرگ وروسته يوه سجده ارمان وي.” هغه ما عبادت ته هڅوي تردې نور کوم ښه کار شته چې ترې زده يې کړم؟

ماما غلی شو ترڅه مَسْکَا يې وکړه شيبه وروسته يې وويل:
- زه يې د کور سړی يم ټول يې شکايتونه کوي ستا په گټه وایم زويه! په بده لاره روان يې
- “اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ” په مانا به يې پوهيږي؟ مانا: “ته مونږ ته سَمَه (نېغه) لاره وښيه” دی چې ما لمانځه ته هڅوي لمونځ ما له بدې لارې ساتي

ماما غوصه شو بد يې ور وکتل او روان شو...

شيبه وروسته بلال لمونځ خلاص کړ او دواړه هوټل ته ولاړل...

څو گړۍ وروسته د واده مراسم خلاص شول حمزه او بلال له هوټل د باندې ولاړل موټر کې کښیناستل ورا په روانیدو وه چې بلال ته زنگ راغی مور يې وه ويې ويل:
- يو ځل دننه راشه

موبايل يې بند کړ بلال له ځانه سره وويل:

- بې مطلبه خو زنگ نه وهي چې بيا څه وايي؟

بلال له موټر ښکته شو حمزه ورپسې غږ کړ:
- گوره بل څوک مه راوله

بلال هوټل ته دننه ولاړ مور ته يې وويل:
- څه دې ويل مورې؟

مور يې ترڅه مَسکا وکړه ويې ويل:
- گوره غوصه نشي زويه
- ههه! ووايه نو

مور يې ورو وويل:
- هغه د ناوې خور هوا نه ده...

بلال وخنډل ويې ويل:
- ههه! هو د وريندارې خور هوا نومېږي تا يې شميره لېږلې وه خو
ولې؟

- هغه داسې ده چې ډير يې ژړل او د دود له مخې يې خاله او عمه
له ناوې سره ځي نورو موټرونو کې د ښځينه لپاره ځای نشته ته

حمزه بل موټر کې ولېږه دا درسره راوله یو څو ورځې دې موږ کره
وي بیا ځي

حمزه له غوصې تک سور واوښت وپې ویل:
- موږې دښمنه خو مې نه یې ولې انجلۍ ماسره لېږې
- نو انجلۍ خو دې نه خوري!

بلال په غوصه د باندې ووت د موټر دروازه یې خلاصه کړه
کښیناست حمزه ور وکتل وپې ویل:
- څه شوي؟

بلال مُسکا وکړه وپې ویل:
- ورشه اناکونډا سره موټر کې ځای شته گني په دې نیمه شپه کې به
څنگه راځي؟

حمزه په خواشینې لهجه وویل:
- ولې زه خو تاسره ځم او دا اناکونډا څوک دی؟

بلال په خندا وویل:
- هه! ماسره یوه انجلۍ ځي او اناکونډا مې ماما دی همغه چې ما
لمونځ کولو تاته یې نصیحت کولو چې: “له بلال سره مه گرځه”.

حمزه له موټر ښکته شو بلال ته په خندا شو وېي ويل:
- هههه! ښه ده چې ماما سره دې ما ستا غيبت نه دی کړی

حمزه ولاړ د ورا ډیری موټرونو حرکت وکړ خو بلال د هوا په تمه و
ډیر انتظار یې وکړ موبایل یې له جیب را وویست له ځانه سره یې
وویل:

- اړیم زنگ ووهم!

زنگ یې وکړ خو ځواب یې ورنکړ خو شیبې وروسته هوا راغله
موټر ته پورته شوه مخ سیت کې کښیناسته بلال رد وړ وکتل وېي
ویل:

- ښکته شه! شاته کینه

هوا خپله لاسي کڅوړه شاته سیت ته ور خطا کړه د مخې له سیت
شاته وړ واوښته کښیناسته وېي ويل:
- اممم! وشو؟

بلال ورو له ځانه سره وویل:

- شرم خو نشته بیخي!

موټر حرکت وکړ هوا وویل:

- رښتیا ما فکر کولو ته گونگی یې

بلال غلی و څه یې ونه ویل د ورا موټر ډیر مخکې تللي وو دوی ډیر شاته پاتې وو موټر ورو روان و ځکه سړک باندې اوبه ډنډ وې له مخې یوه ټکسي را روانه و خو ځلې یې خراغونه گل او بل شول موټر را نږدې شو ټکسي چلوونکي له موټر لاس را وباسلو بلال ژر موټر ودرولو ور بنکته شو ورپسې غږ یې کړ:

- مور او خور نه لري چې خلک په عذابوي؟

ټکسي ولاړه بلال بیرته موټر ته پورته کیدو چې ویې لیدل ټایر پنچر ده خپل سر یې ووهلو له ځانه سره یې وویل:

- اوه! هغه د ټایر په اړه ویل ما څه گومان وکړ

د موټر دروازه یې خلاصه کړه هوا ته یې ور وکتل موبایل یې په لاس کې و هوا تکه سره واوښته په غوصه یې وویل:

- ستوري دې راته خرابه کړه!

بلال بد بد ور وکتل ویې ویل:

- نوی نسل تاسو وشرمولو له رسنیو مو لوبې جوړې کړې دي خواږه مو له گیدې مخکې ستوري ته ځي رښتیا وایي: په وچو کې لاندې سوځي!

له شیبې چوپتیا وروسته یې بیا وویل:

- ټایر پنچر دی زه یې بدلوم له موټر ښکته نشې ټول سړک اوبه په سر نیولی دی.

هوا هیڅ ونه ویل د بلال خبرو چوپ کړه بلال لا ترڅو ټایر بدل کړي څو شیبې وروسته د موټر دروازه خلاصه شوه هوا له موټر ښکته شوه بلال ور وکتل ورو یې له ځانه سره وویل:

- په خبره نه پوهیږي نو!

بلال بیرته د ټایر په خلاصولو بوخت شو شیبه وروسته د یوه موټر د خراغونو رڼا ولگیده په تیزی را روان و بلال ژر پورته شو د هوا مخې ته ودرید موټر تیر شو بلال ته د سړک اوبه ور باد شوې ټول لوند شو هوا په حیرانتیا وویل:

- ولې دې داسې وکړل؟

بلال په غوصه وویل:

- په یوه ځل نه پوهیږې چې درته ومې ویل له موټر مه ښکته کیږه، دلته خو څوک حلوا نه ویشي چې را ښکته شوې؟

د هوا سترگې له اوبښکو ډکې شوې د بلال رنګ ژیر واوښت ورو یې وویل:

- وښه! زه په غوصه کې ځان نشم کابو کولای

یوه شیبه غلی شو بیا یې وویل:

- خو له زړه نه یم غوصه شوی ته... ته کینه دا دی ټایر مې بدل
کړی لږ یې کلک کړم څو

هوا غلې مو تر ته پورته شوه خو شیبې وروسته ټایر بدل شو بلال
مو تر ته پورته شو مو تر حرکت وکړ شیبه وروسته بلال د ژړا اواز
واورید مو تر یې یوه خنګ ته ودرولو شاته یې وکتل هوا ژړل بلال
وویل:

- ومې بښه نو د خدای لپاره په کور کې ونه وایې

هوا په ژړغوني غږ وویل:

- زه ستا په خبرو نه یم خپه
- نو بیا ؟

هوا غلې وه شیبه وروسته یې وویل:

- ته مې چې مخې ته ودریدې زه دې تیله کړم

هوا غلې شوه بلال وویل:

- وبښه نو ما له قصده نه یې تیله کړې اوبه به درباد شوې وې که
مې داسې نه وای کړي

هوا په ژړغوني غږ وویل:

- هغه خبره نده زما لاسي گړۍ هلته لويدلې هغه زما د مور وروستی
ياد و

بلال موټر بيرته وگرځولو وېې ويل:

- ته مه ژاړه زه يې پيدا کوم

- خو څنگه...؟

لا د هوا خبره نه وه خلاصه بلال وويل:

- ته مه ژاړه چې هرڅنگه کيږي پيدا کوم يې

هوا څه ونه ويل شيبه وروسته موټر ودرید بلال بنکته شو اوبو ته
ورگډ شو اوبه خړې وې څه نه بنکاريډل او تیاره وه تر شل دقیقو
پورې شاوخوا يې لاسي گړۍ لټوله سترې شو له ځانه سره يې وويل:
- دا په ما څه شوي؟ څه مې کيږي چې دومره ارزښت ورکوم؟

اوبو ته يې لاس بنکته کړ د لاسي گړۍ شتون يې حس کړ په خدا
يې وويل:

- پيدا شوه! پيدا شوه!

شاوخوا یې وکتل څوک نه وو غوښتل یې هوا ته زیری ورکړي د
موټر دروازه یې خلاصه کړه هوا ویده وه بلال موټر ته پورته شو
شاته یې وکتل له ځانه سره یې وویل:
- ښکلا څه ته وايي؟ هوا یې ښه بېلگه ده!

خپل موبایل یې را واخیست کیمره یې خلاصه کړه له ځانه سره یې
ووویل:

- سیلفي ورسره اخلم زه به هم ورسره ښکلی ښکاره شم

د موبایل فلش بل شو بلال په بیرته موبایل بند کړ هوا د فلش په رڼا را
وینه شوه بانه یې له یو بل سره ور وستل ویې ویل:
- دا د څه شي رڼا وه؟

بلال په بیرته وویل:

- تیاره وه د موبایل فلش مې بل کړی و اوس موټر ته پورته شوم

ژر یې له جیب لاسي گړۍ را وویسته ور یې کړه د هوا سترگې له
اوبښکو ډکې شوې بلال په بیرته وویل:
- بیا څه وشول؟

هوا ژر خپلې اوبښکې پاکې کړې په ژړغوني غږ یې وویل:
- ما گومان نه کولو څوک دې دومره ارزښت راکړي، تا زما لپاره...

بلال غلی و شیبه وروسته یې وویل:

- ماته هم عجیبه ښکاري ما نه منله چې د مینې لپاره به څوک له
ځان تیریزې دا خو لا یو کوچنی کار و

هوا رډ رډ ور وکتل وې وویل:

- صبر صبر تا څه وویل؟ مینه!

چوپتیا خوره شوه د بلال رنگ ژیر واوښت شیبه وروسته هوا
وویل:

- ته ماسره مینه لرې؟

بلال سر ښکته اچولی و هوا په غوصه وویل:

- د خبرې ځواب مې راکړه!

- هو

- هو څه؟

د بلال ټول بدن لړزیدو ورو یې وویل:

- هو! مینه درسره لرم

هوا له غوصې تکه سره شوه وې وویل:

- ته ما څه پیژنې خو ساعته شول لیدلې دې یم او بیا خبره تر مینې ورسیده

بلال خواشینی شو ویې ویل:
- نه دې ده اوریدلې چې وایي: "مټین ړوند وي!" خو زه وایم یوازې ړوند نه وي عقل او هوش هم ورسره مل نه وي.

خو شیبې چوپ شو بیا یې وویل:
- ما نه غوښتل اوس ووايم! دا خبره مې بې باکه له خولې ووتله
هوا هیڅ ونه ویل بلال موټر ته حرکت ورکړ لا دومره مخکې نه وو تللي چې هوا په لوړ غبر وویل:
- ودريږه!

بلال موټر ودرولو هوا ته یې ور وکتل هوا له موټر ښکته شوه بلال هم ژر له موټر ښکته شو ویې ویل:
- خیر ما غلطې وکړه اوس یو ځل تا کور ته ورسوم زما موبایل هم چارج خلاص کړی کور کې به اوس ټول په اندیښنه وي

هوا د موټر بل خوا ولاړه مخ سیت کې کښیناسته بلال هم موټر ته پورته شو هوا وویل:
- ما غوښتل مخ سیت کې کښنم دومره ډارن ولې یې؟

بلال په سینه پراخه وینوله ویې ویل:

- زه دارن نه یم! د بنځو عزت کوم.

هوا څه ونه ویل بلال موټر ته حرکت ورکړ هوا چغه کړه:

- ما وویل چې حرکت وکړه؟

- نه!

- نو تم شه

بلال څه ونه ویل چوپتیا خوره وه باران نور هم زور واخیست د

موټر په چت د باران د څاڅکو ټک ټک ختلو... څو شیبې وروسته

هوا وویل:

- زه خو بنکلي هم نه یم نو ولې راسره مینه لرې؟

بلال سوړ اسویلی وویست ویې ویل:

- آه! سپوږمۍ غواړي خپله ستاینه واوري؟

- بې ځایه مه غبرېره! گني غوصه کیږم

بلال غلی شو شیبه وروسته هوا وویل:

- څنگه کیدای شي په دومره کم وخت کې څوک مین شي؟

- مینه شراب نه دي! چې خلک یې زاړه خوښوي مینه که رښتینې

وي له اوله زړه وي عاشق چې معشوقه په اول وار وگوري گومان

کوي له کلونو ورته په تمه و، اړینه نده چې په مینه دې کلونه تیر شي او بیا ورته د رښتینې مینې نوم ورکړل شي مینه باید تل یو ډول واوسي د یوه کور بنسټ که خام وي او چت یې پوخ همغه خام بنسټ پوخ چت نشي زغملای را غورځیږي، نریږي!

یوه شیبه چوپ شو بیا یې وویل:

- زه پخه مینه کوم زه غواړم هره ورځ یو عمر مینه درکړم

د هوا سترگې له اوبسکو ډکې شوې بلال خه ونه ویل هوا یې خپلې اوبسکې پاکې کړې له خپلې لاسي کڅورې یې خپل موبایل را وویست بلال ته یې ورکړ ویې ویل:

- ته وایې چې زه ډارن نه یم دا په واټسپ کې زموږ کورنی گروپ دی په غبریز پیغام کې ووايه چې زه له هوا سره مینه لرم

یوه شیبه غلې شوه بیا یې وویل:

- ووايه! د چا له پلار هم نه ډاریږم

بلال ږږ و وکتل ویې ویل:

- ته لیونی شوې یې؟ موږ پښتانه یو، زه له مینې مخکې ستا عزت کوم ځکه ستا د هرې خبرې پر وړاندې غلی اوسیرم که زه داسې وکړم ستا عزت خو ډرې وړې کیږي

شېبه غلی شو سوړ اسویلی یې وویست ویې ویل:
- زه یو هلک یم زه به داسې وکړم خو ته دا خلک نه پیژنې بیا ټول
تاته گوته نیسي که ستا نوم بد شو زما کورنۍ هم نه مني چې زه دې
تاسره واده وکړم

هوا د بلال له لاس موبایل کش کړ په غوصه یې وویل:
- همدا وه ستا مینه، بیا وایې ډارن نه یم

بلال په بیرې موبایل ترې واخیست غبریز پیغام یې ولیږو ویې ویل:
- اوس خوشحاله شوې؟

هوا وویل:
- هو! اوس زما موبایل او خپل دواړه بند کړه

بلال د هوا موبایل بند کړ ویې ویل:
- زما موبایل بند دی چارج نه لري!
- ښه اوس څه
- چیرته؟
- ته حرکت وکړه زه وایم بیا

موټر حرکت وکړ خو شیبې وروسته هوا وویل:
- ماته آیسکریم!

د موټر د بریک ټس و خوت بلال وویل:

- څنگه آیسکریم!؟

- د شیدو د گکو د هرڅه چې وي؟

- زما مطلب دا و چې په دې نیمه شپه کې او په دې باران کې
آیسکریم له کومه شي؟

هوا بانه له یوبل سره ور وستل وپې ویل:

- خوشحال بابا وایي:

“چې په چا باندې مټن یې قبلوه ئې
سل نازونه، سل ناسازې، سل جفا”

بلال څه ونه ویل موټر حرکت وکړ وړاندې یو بازار مخې ته راغی

خو هرڅه بند وو له موټر بښکته شو وپې ویل:

- زه راځم ته همدلته اوسه

مخکې ولاړ شاوخوا یې وکتل د یو پلورنځي په لیک دره یې نظر شو

لیکلي وو: “ساره او خواږه، خواږه لکه ته” د پلورنځي په مینځ کې

خراغونه بل وو له ځانه سره یې وویل:

- دلته هر وروځو شته!

ورپې ور ټک ټک کړ غبر یې کړ:

- څوک شته؟! -

څوک را بنسکاره نه شول بلال له ځانه سره وویل:
- خدایه! ته یو کار وکړه اړیم اوس "سل نازونه، سل ناسازې" ومنم
گني...

لایې خبره نه وه خلاصه چې د پلورنځي ور خلاص شو یو ځوان د
باندي را ووت په خوبجن غږ یې وویل:
- څه غواړې؟
- آیسکریم!

ځوان خپلې سترگې ومړلې وې ویل:
- په سد خو یې؟! دا باران وگوره دا نیمه شپه او ته راغلی یې
آیسکریم غواړې

بیرته یې وړ بند کړ بلال په بیرته وویل:
- هیله کوم وروره! مټین نو چیرې په سد وي

ځوان بیرته له وره سر را وباسلو وې ویل:
- راحه دننه!

بلال دننه ورغی ځوان وړ بند کړ بلال وویل:

- وروره دروازه خلاصه پریرده
- وروره باران نه وینې اوبه دننه راځي
- هیله کوم هلته یو څوک موټر کې یوازي دي غواړم پام مې ورته
وي

ځوان دروازه خلاصه کړه په خندا یې وویل:
- هههه! معشوقه دې ده؟

بلال ورو وویل:
- هو!
- ښه ته یو شل دقیقې صبر وکړه آیسکریم جوړېږي...

شل دقیقې وروسته آیسکریم تیار شول ځوان بلال ته آیسکریم
ورکړل بلال وویل:
- صبر دا آیسکریم یوسم راځم

آیسکریم یې واخیستل د موټر په لور روان شو آیسکریم یې هوا ته
ورکړل وېې ویل:
- لاس مې بند وو پیسې مې نه دي ورکړې پیسې ورکوم راځم

بیرته پلورنځي ته لار له جیب یې پیسې را وویستې ځوان ته یې ورکړې ځوان یو سور گل را واخیست له پیسو سره یې یو ځای بیرته بلال ته ورکړ ویې ویل:

- وروره! موږ په داسې هیواد کې ژوند کوو چې خلک یې صرف د مینې کیسې خوښوي نه یې خپله کوي نه بل ورته پرېږدي او زه خو د مینې لپاره دومره کولای شم دا هرڅه زما لخوا تاسو ته ډالۍ

بلال مُسک شو او روان شو ځوان غږ کړ:
- وروره ځانته پام کوئ هوا ډیره توپاني ده!

بلال بیرته موټر ته ستون شو کښیناست هوا یو آیسکریم بلال ته ورکړ بلال وویل:

- زه یې نه غواړم دواړه مې تاته راوړي ما ویل چې بیا بل ونه غواړې په دې نیمه شپه کې به بیا پیدا نشي

هوا تندي تریو کړ ویې ویل:
- نو بیا به دې ماته هم نه راوړلو!

بلال آیسکریم ترې واخیست ویې ویل:
- ښه دا دی زه یې هم خورم غوصه کیږه نو مه

هوا مُسکي شوه بلال آيسکريم خوړلو هوا ورته خیر شوه بلال
وويل:

- ولې داسې راته گوري؟

هوا په ژړغوني غږ وويل:
- له پوزې دې وينه راغله!

بلال ژر په لاس وينه پاکه کړه هوا په بيره له خپلې لاسي کڅوړي
دسمال را واخيست بلال ته يې ورکړ ويې ويل:
- واخله په دې يې پاکه کړه

بلال د موټر له دشبورډ کاغذي دسمال را واخيست وينه يې پاکه کړه
د هوا ورکړی دسمال يې جيب ته واچولو هوا وويل:
- هغه دې ولې جيب کې واچولو
- هيڅ هسې

بلال غلی و شيبه وروسته يې وويل:
- نور به لاړ شو!

هوا غلې وه خه يې ونه ويل بلال بيا وويل:
- اورې!

هوا په بیره وویل:

- ماسره نکاح وتره! زه ویریرم
- ولې ویریرې؟ او نکاح څه ټوکه ده چې وشي
- نو مینه راسره نه لري؟
- لرم یې خو...
- خو څه؟

بلال غلی شو شیبه وروسته یې وویل:

- ښه سمه ده دا هم منم، خو! دا نیمه شپه کې کیږي؟
- زه نه پوهیرم
- گوره اوس هم په جنجال کې یو، یو ځل مو په هغه غبریز پیغام غم جوړ کړی دا به نه کوو او..

شیبه وروسته یې وویل:

- او واده ژوند کې یو ځل کیږي باید داسې وشي چې تل یې یاد پاتې وي

هوا په ژړغوني غږ وویل:

- اړینه نه ده چې واده یاد پاتې شي باید هره ورځ د ژوند رنگینه وي
- باید هره ورځ یاد پاتې شي زه هغسې واده نه غواړم... زه ویریرم زه د مرگ بوی حس کوم

یوه شیبه غلې شوه بیا یې وویل:

- زه غواړم ستا میرمن شم بیا مړه شم!

بلال په بیرې وویل:

- د مرګ خبره دلته چا مینځ ته راوړه داسې مه وایه ما وویل چې زه

به هره ورځ یو عمر مینه درکوم چې ته مړې زه به پاتې شم؟

- وایي: “روح چې له جسم بیل شي هرڅه ویني” که ته مړ وې د

جنازې شاته دې وګوره بله جنازه به هر وروسته روانه وي

- ښه چوپ شه نو!

موټر حرکت وکړ مخکې ولاړل بلال وویل:

- دلته خو کوم جومات نه ښکاري

خو شیبې وروسته یو جومات تر سترګو شو بلال موټر ودرولو وېې

ویل:

- راخته!

موټر یې بند کړ د جومات دروازه یې خلاصه کړه هوا وویل:

- دا دروازه خو خلاصه ده!

بلال مُسک شو وېې ویل:

- د خدای د کور دروازې تل خلاصې وي

د جومات انگرې ته دننه ولاړل بلال وويل:
- ته همدلته صبر وکړه زه دننه ځم چې څوک شته که نه
- بڼه

جومات ته دننه شو څوک نه ښکاریدل شاوخوا یې وکتل یوه کونج
کې یو بوډا پریوتی و بلال نږدې ورغی ورو یې وويل:
- ملا صیب !

ملا صیب را وینښ نشو بلال ور تیت شو په اوږه یې ورته لاس کینود
ویې ښورولو ملا صیب د واره سترگې پرانیستې ویې ويل:
- بسم الله الرحمن الرحيم! څوک یې؟

بلال په بیرې وويل:
- ملا صیب نکاح...
- نکاح څه؟
- غواړم زموږ نکاح وتړې!

ملا صیب نیغ کښیناست ویې ويل:
- چاسره! دا وخت؟ کومه انجلۍ دې را تښتولې؟

بلال له شیبې چوپتیا وروسته وويل:

- که پوښتنې کوي نو پرېږده يې، بیرته ویده شه!

ملا صیب خپل پټکی تر سر تا وکړ وېي ويل:
- چیرې انجلی؟

بلال په بیره ولاړ هوا ته يې غږ وکړ دواړه کنښناستل ملا صیب
وويل:

- نوم دې څه ده لورکی؟ او د پلار نوم دې؟
- نوم مې هوا ده او د پلار نوم مې محمد حسن

ملا صیب له جیب خپلې تسبیح را وباسلې دوې تسبیح يې واړولې
بلال ته ځیر شو ترڅه مَسکا يې وکړه وېي ويل:
- تاته باید بیل ووايم؟ خپل نوم او د پلار نوم ووايه!
- نوم مې بلال د پلار نوم مې پیرمحمد دی

ملا صیب خپلې تسبیح اړولې هوا او بلال غلي ناست وو ملا صیب
وويل:
- هوا چې د محمد حسن لور ده او په دې نوم بله لور نه لري...

خو دقیقې وروسته نکاح وتړل شوه او له جومات را ووتل په موټر کې کښیناستل بلال له جیب هغه سور گل را وویست چې آیسکریم پلورنکي ورکړی و هوا ته یې ورکړ ویې ویل:

- یو ښکلی گل د یوې ښکلې انجلۍ لپاره!

هوا مټسکۍ شوه گل یې ترې واخیست بلال وویل:

- نور دې چا کیسه کې نه يم! اوس مې میرمنه یې

- خوزه ویرېرم داسې ښکاري چې دا باران دې وروستی باران وي

- مطلب؟

- مخکې مې وویل د مرگ بوی حس کوم

بلال موټر روان کړ غوصه و څه یې ونه ویل...

- شپه ۳:۰۰ بجې، کابل، کارته نو

بیرته کورته ستندل تازه تازه د کابل نوې کارتې د مارکیت سیمې ته

ورسیدل هوا وویل:

- موټر ودروه!

بلال موټر ودرولو ویې ویل:

- بیا څه شوي؟

هوا د سړک خواته ور وکتل د بنگړيوالو صندوقونه تر سترگو کيدل
ويې ويل:

- هغه صندوقونه وينې؟ هغو کې بنگړي دي ماته بنگړي راوړه

بلال په حيرانتيا وويل:

- نه يې وينې هيڅوک نشته؟ غلا وکړم؟

هوا څه ونه ويل بلال په غوصه له موټر ښکته شو د سړک له سر يې
يوه تيره را واخيسته وړاندې ولاړ د يوه صندوق قلف يې مات کړ
بنگړي يې را واخيستل له جيب يې پيسې را وباسلې په صندوق کې
يې کينډوې بيرته يې بند کړ بيرته موټر کې کښيناست ويې ويل:
- واخله !

هوا مُسکۍ شوه بنگړي يې ترې واخيستل موټر روان شو بلال
وويل:

- تا خو هيڅ ونه ويل؟

- څه ووايم؟

بلال ترڅه مُسکا وکړه ويې ويل:

- څه نه!

موټر روان و څو شيبې وروسته هوا وويل:

- مینه درسره لرم!

د بلال رنگ واوښت د هوا خواته ځیر شو هوا چغه کړه:

- مخې ته گوره!

موټر د برېښنا له ستنې سره ټکر شو سرې لمبې ترې پورته شوې د

بلال له خولې غبرونه وت هوا په سلگو سلگو وویل:

- ومې ویل کله چې ستا د جنازې شاته به زما جنازه وي

سترگې یې پټې شوې د سپرک په سر د موټر د ښیښو تر څنگ د شنو

بنګریو ټوټې پرته وې، هو! دوه جنازې پورته شوې او دا د دوی د

مینې او ژوند وروستی باران و...

پای!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library